

Kyklops (ehemals)

Demonstrationstext: Kommentare, Insertionen, (HideTags), (HideTrans)

- [1] [Σιληνός]: ὦ Βρόμειε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
[2] νῦν χῶτ' ἐν ἥβῃ τούμῳ εὐσθένοι δέμας·
[3] πρῶτον μὲν, ἡνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο
[4] Νύμφας ὀρέϊας ἐκλιπὼν ὥχου τροφούς·
[5] ἔπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορός
[6] ἐνδέξιος σῶ ποδὶ παρασπιστῆς γεγώς
[7] Ἐγκέλαδον ἰτέαν εἰς μέσσην θενῶν δορὶ
[8] ἔκτεινα— φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
[9] οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκύλ' ἔδειξα βακχίῳ.
[9i] [Ὀδυσσεύς]: μήνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
[10] [Σιληνός]: οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,

[1-10] Beispiel für einen "Bereichskommentar", mit (Zeilennummer - Zeilennummer + k) im Translinear.txt erzeugbar, für Zeilen 1-10: In den ersten 2 Zeilen wurde jedem antiken Wort der (HideTags) Tag gegeben. In den Zeilen 3-4 wurden jedem antiken Wort der Tag (HideTrans) gegeben. Es kollabiert die Übersetzungszeile, falls keine Übersetzungen darin enthalten sind (es können auch nur einzelne Wörter markiert werden, es muss nicht stets die ganze Zeile sein). In den Zeilen 5-6 wurden jedem antiken Wort beide Tags gegeben, auch hier kollabiert dann die Übersetzungszeile. In Zeile 7 wurden Grammatiktags manuell "korrigiert" (von einem Amateur, wie man sieht). In Zeile 8 wurde für das erste Wort "ich tötete" statt "ich|tötete" und für das letzte Wort "sage ich" statt sagelich übersetzt. Das Ergebnis ist Textzeilenverrutschung. In Zeile 9 hat der imaginäre Benutzer die ersten 2 Wörter der Übersetzungszeile (nicht bei [Zeus, ...]) unklugerweise einfach so gelöscht um sie zu entfernen, anstatt sie mit οὐ(Pt)(HideTrans) μὰ(Prp)(HideTrans) ordnungsgemäß unsichtbar zu machen. Das Resultat ist die wieder Verschiebung, da diese deutschen Wörter nun fehlen und andere Wörter "nachrücken". Zwischen Zeile 9 und 10 wurde mit (9i) eine Insertionszeile eingefügt (Odysseus meldet sich plötzlich zu Wort, 2 sprachig und 2 zeilig im 2 sprachigen translinear.txt und 3 sprachig und 3 zeilig im 3 sprachigen translinear.txt). In Zeile 10 wurde schlicht der Text durch den gewünschten text durch manuelle Ersetzung ersetzt. Stets wurde bei allen Änderungen die "bereits vorhandene Grundstruktur" der gegebenen translinear.txt-Datei beachtet (z.B. dass vor jeder Zeile ein Sprecher steht in diesem konkreten translinear.txt aus dem Bereich Drama). Wenn man die Regeln beachtet, kann man so gut wie alle Fehler mit der einen oder anderen Methode beheben und das gewünschte Dokument erzeugen.

Demonstration 2: häufige Fehler und mehr

- [11] [Σιληνός]: ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικόν
[12] [ληστῶν ἐπῶρσεν , ὥς ? ὁδηθείης μακράν,
[13] [Λυσιστράτη]: πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἦδ' ἐξέρχεται.
[14] χαῖρ' ὦ Καλονίκη.
[14b] [Καλονίκη]: καὶ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη.
[14c] [Λυσιστράτη]: ἄειδε θεὰ
[15] [Σιληνός]: αὐτὸς λαβὼν ἠϋθυον ἀμφῆρες δόρυ,
[16] παῖδες δ' ἐρετμοῖς ἤμενοι γλαυκὴν ἄλα

[50000] Beispiel für einen "Stellenkommentar" mit (Zeilennummer + k) im translinear.txt erzeugbar. Der Kommentar erscheint stets dort, wo er platziert wird (unabhängig von der gegebenen Zeilennummer). Zeilen 11-14 enthalten weitere typische Fehler und demonstrieren ihr Erscheinungsbild. In Zeile 11 fehlen an 3 Wörtern Grammatiktags. Folgen sind u.a. Farbverlust z.B. bei dem Nomen (Hera). Würde man nun im Builder bei allen Konjunktionen "Übersetzung ausblenden", aber eine Konjunktion wie ἐπεὶ Zeile 11 trägt diesen Tag nicht, wird die Übersetzung nicht korrekt ausgeblendet, da das Wort nicht erkannt wird. Zeile 12 hat alleinstehende Satzzeichen, die als "Wörter" erkannt werden können und die Wort-für-Wort Reihenfolge stören. Der Fix ist, sie mit den Wörtern OHNE Leerzeichen DIREKT zu verbinden (wie normale Punkte und Kommata auch normal verbunden sind). Zeile 13 enthält "selbst erfundene", nicht zulässige Tags (Dep), (SpezialTag), (Sg). Zeile 14, 14b und 14c aus Lysistrate demonstrieren die "b c d e" Zeilen Logik in Poesie (tritt vor allem gr. Komödien auf): Zeile 14b beginnt erst dort, wo Zeile 14 aufhört. So wird Ihre Zugehörigkeit zueinander deutlicher. Das selbe passiert mit Zeile 14c (die natürlich ausgedacht ist). In Zeile 15 ist der Sprechername in der Übersetzungszeile nicht gleich dem Sprecheramen in der griechischen Zeile.

[17] ῥοθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἄναξ.
[18] ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
[19] ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
[20] ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
[21] ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
[22] ὑκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
[23] τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
[24] δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὧ λατρεύομεν
[25] Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων
[26] ποιμένας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
[27] παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
[28] νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,
[29] ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
[30] μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ
[31] Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
[32] καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκαίως ἔχει
[33] σαίρειν σιδηρᾷ τῇδ' ἐμ' ἀρπάγῃ δόμους,
[34] ὥς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
[35] καθαροῖσιν ἄντροις μῆλ' ἐσδεχώμεθα.
[36] ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
[37] ποιμένας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
[38] ὁμοῖος ὑμῖν νῦν τε χῶτε βακχίῳ
[39] κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
[40] προσῆτ' αἰοδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;

Chor

Strophe

[41] [Χορός]: παῖ γενναίων μὲν πατέρων
[42] γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
[43] πᾶς δὴ μοι νίκη σκοπέλους;
[44] οὐ τᾷδ' ὑπήμενος αὔρα
[45] καὶ ποιηρὰ βοτάνη;
[46] δινᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν
[47] ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν
[48] τρων; οὐ σοι βλαχὰ τεκέων;

Mesode

[49] [Χορός]: —ψύττ'· οὐ τᾷδ' οὐ; οὐ τᾷδε νεμῆ
[50] κλιτὺν δροσεράν;
[51] ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου
[52] —ὑπαγ' ὧ ὑπαγ' ὧ κεράστα—
[53] μηλοβότα στασιωρὸν
[54] Κύκλωπος ἀγροβάτα.

Antistrophe

[55] [Χορός]: σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·

[56] δέξαι θηλαῖσι σπορὰς

[57] ἄς λείπεις ἄρνῶν θαλάμοις.

[58] ποθοῦσί σ' ἄμερόκοιτοι

[59] βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.

[60] εἰς αὐλὰν πότ' ἀμφιβαλεῖς

[61] ποιηροὺς λείπουσα νομοὺς

[62] Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων;

[62a] —νύττ'· οὐ τᾷδ' οὐ; οὐ τᾷδε νεμῇ

[62b] κλιτὺν δροσεράν;

[62c] ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου

[62d] —ὑπαγῶ
ὑπαγῶ
ὑπαγῶ
κεράστ

[62e]

[62f]

Epode

[63] [Χορός]: οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ

[64] Βάκχαι τε θυρσοφόροι,

[65] οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ

[66] κρήναις παρ' ὑδροχύτοις,

[67] οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες·

[68] οὐδ' ἐν Νύσῃ μετὰ Νυμφᾶν

[69] ἱακχὸν ἱακχὸν ᾠδὰν

[70] μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,

[71] ἄν θηρεύων πετόμαν

[72] Βάκχαις σὺν λευκόποσιν

[73] ὦ φίλος·

[74] ὦ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολεῖς;

[75] ποῖ ξανθὰν χαίταν σείεις;

[76] ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος

[77] θητεύω Κύκλωπι

[78] τῷ μονοδέρκτῃ δοῦλος ἀλαίνων

[80] σὺν τᾷδε τράγου χλαίνα μελέα

[81] σᾶς χωρὶς φιλίας.

Episode

[82] [Σιληνός]: σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῇ

[83] ποιμένας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.

[84] [Χορός]: χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;

[85] [Σιληνός]: ὁρῶ πρὸς ἄκταῖς ναδὸς Ἑλλάδος σκάφος

[86] κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ

[87] στείχοντας ἐς τὸδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι

[88] τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι,

[89] κρωσσούς θ' ὑδρηλοὺς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι,

[90] τίνες ποτ' εἰσὶν; οὐκ ἴσασι δεσπότην
 [91] Πολύφημον οἶός ἐστιν, ἄξενον στέγην
 [92] τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
 [93] τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
 [94] ἀλλ' ἥσυχoi γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
 [95] πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.
 [96] [Ὀδυσσεύς]: ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
 [97] δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἴ τέ τις θέλει
 [98] βορὰν ὁδηῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
 [99] τί χρήμα; Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν ἐσβαλεῖν.
 [100] Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὄμιλον εἰσορῶ.
 [101] χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
 [102] [Σιληνός]: χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἴ φράσον πάτρην τε σὴν.
 [103] [Ὀδυσσεύς]: Ἰθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλληνῶν ἀναξ.
 [104] [Σιληνός]: οἷδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.
 [105] [Ὀδυσσεύς]: ἐκεῖνος οὗτός εἰμι· λαιδόρει δὲ μή.
 [106] [Σιληνός]: πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
 [107] [Ὀδυσσεύς]: ἐξ Ἰλίου γε κάπθ' Τρωικῶν πόνων.
 [108] [Σιληνός]: πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδησθα πατρώας χθονός;
 [109] [Ὀδυσσεύς]: ἀνέμων θύελλαι δεῦρὸ μ' ἤρπασαν βίᾱ.
 [110] [Σιληνός]: παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.
 [111] [Ὀδυσσεύς]: ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
 [112] [Σιληνός]: ληστὰς διώκων οἱ Βρόμιον ἀνήρπασαν.
 [113] [Ὀδυσσεύς]: τίς δ' ἦδε χώρα καὶ τίνες ναίουσιν;
 [114] [Σιληνός]: Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
 [115] [Ὀδυσσεύς]: τεῖχ' δὲ ποῦ 'στι καὶ πόλεως πυργώματα;
 [116] [Σιληνός]: οὐκ εἶσ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένη.
 [117] [Ὀδυσσεύς]: τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;
 [118] [Σιληνός]: Κύκλωπες, ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
 [119] [Ὀδυσσεύς]: τίνος κλύοντες; ἦ δεδήμευται κράτος;
 [120] [Σιληνός]: νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
 [121] [Ὀδυσσεύς]: σπεύρουσι δ'— ἦ τῷ ζῶσι; — Δήμητρος στάχυν;
 [122] [Σιληνός]: γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾷ.
 [123] [Ὀδυσσεύς]: Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοαῖς;
 [124] [Σιληνός]: ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
 [125] [Ὀδυσσεύς]: φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;
 [126] [Σιληνός]: γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
 [127] [Ὀδυσσεύς]: τί φῆς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
 [128] [Σιληνός]: οὐδεὶς μολῶν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.
 [129] [Ὀδυσσεύς]: αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἦ δόμων ἔσω;
 [130] [Σιληνός]: φροῦδος πρὸς Αἶτνη θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
 [131] [Ὀδυσσεύς]: οἷσθ' οὖν ὃ δρᾷσον, ὥς ἀπαίρωμεν χθονός;
 [132] [Σιληνός]: οὐκ οἷδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώμεν ἄν.
 [133] [Ὀδυσσεύς]: ὀδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.
 [134] [Σιληνός]: οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
 [135] [Ὀδυσσεύς]: ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
 [136] [Σιληνός]: καὶ τυρὸς ὀπίας ἔστι καὶ βοδὸς γάλα.
 [137] [Ὀδυσσεύς]: ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρόπει.
 [138] [Σιληνός]: σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
 [139] [Ὀδυσσεύς]: οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
 [140] [Σιληνός]: ὦ φίλτατ' εἰπών, οὗ σπανίζομεν πάλαι.
 [141] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.

[142] [Σιληνός]: ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;
 [143] [Ὀδυσσεύς]: ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθης.
 [144] [Σιληνός]: ἐν σέλμασιν νεῶς ἐστίν, ἢ φέρεις σύ νιν;
 [145] [Ὀδυσσεύς]: ὅδ' ἀσκὸς ὃς κεύθει νιν· ὡς ὀρᾷς, γέρον.
 [146] [Σιληνός]: οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
 [147] [Ὀδυσσεύς]: ναί·
 [147a] δις γὰρ τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῆ.
 [148] [Σιληνός]: καλήν γε κρήνην εἴπας ἠδεῖάν τ' ἐμοί.
 [149] [Ὀδυσσεύς]: βούλῃ σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
 [150] [Σιληνός]: δίκαιον· ἦ γὰρ γεῦμα τὴν ὦνὴν καλεῖ.
 [151] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἀσκοῦ μέτα.
 [152] [Σιληνός]: φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.
 [153] [Ὀδυσσεύς]: ἰδοῦ.
 [153b] [Σιληνός]: παπαιάξ, ὡς καλήν ὁσμὴν ἔχει.
 [154] [Ὀδυσσεύς]: εἶδες γὰρ αὐτήν;
 [154b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὁσφραίνομαι.
 [155] [Ὀδυσσεύς]: γεῦσαί νυν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῆς μόνον.
 [156] [Σιληνός]: βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
 [157] ἄ ἄ ἄ.
 [158] [Ὀδυσσεύς]: μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;
 [159] [Σιληνός]: ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
 [160] [Ὀδυσσεύς]: πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
 [161] [Σιληνός]: χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
 [162] [Ὀδυσσεύς]: ἐκφέρειτέ νυν τυρεύματ' ἢ μήλων τόκον.
 [163] [Σιληνός]: δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
 [164] ὡς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλικα μαινοίμην μίαν,
 [165] πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
 [166] ῥῖψαι τ' ἐς ἄλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο,
 [167] ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρυς.
 [168] ὡς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
 [169] ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναι
 [170] μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου
 [171] ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστὺς θ' ἅμα
 [172] κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι
 [173] τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
 [174] κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;
 [175] [Χορός]: ἄκου', Ὀδυσσεῦ· διαλαλήσωμέν τί σοι.
 [176] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
 [177] [Χορός]: ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
 [178] [Ὀδυσσεύς]: καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
 [179] [Χορός]: οὐκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
 [180] ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,
 [181] ἐπεὶ γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη;
 [182] τὴν προδότιν, ἢ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
 [183] περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσειον
 [184] κλῶν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
 [185] ἐξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον
 [186] λῶστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
 [187] φῶναι γυναικῶν ὦφελ' — εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.
 [188] [Σιληνός]: ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,
 [189] ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,
 [190] πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.

[191] φέρεσθε· χωρεῖθ' ὥς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
[192] βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
[193] —οἷμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
[194] [Ὀδυσσεύς]: ἀπολώλαμεν γάρ, ὦ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;
[195] [Σιληνός]: ἔσω πέτρας τῆσδ', οὐπὲρ ἂν λάθοιτέ γε.
[196] [Ὀδυσσεύς]: δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
[197] [Σιληνός]: οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
[198] [Ὀδυσσεύς]: οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὰν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
[199] εἰ φευξόμεσθ' ἔν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον
[200] Φρυγῶν ὑπέστην πολλακίς σὺν ἀσπίδι.
[201] ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς,
[202] ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος συσσωσόμεν.
[203] [Κύκλωψ]: ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε· τίς ἡ ῥαθυμία;
[204] τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
[205] οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
[206] πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
[207] ἢ πρὸς γε μαστοῖς εἰσι χυπὸ μητέρων
[208] πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσιν
[209] πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον;
[210] τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
[211] δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
[212] [Χορός]: ἰδοὺ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
[213] καὶ τᾶστρα καὶ τὸν Ἰνρίωνα δέρκομαι.
[214] [Κύκλωψ]: ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
[215] [Χορός]: πάρεστιν· ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἔστω μόνον.
[216] [Κύκλωψ]: ἦ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
[217] [Χορός]: ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἦν θέλῃς, ὅλον πίθον.
[218] [Κύκλωψ]: μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
[219] [Χορός]: ὦν ἂν θέλῃς σύ, μὴ 'μὲ καταπίῃς μόνον.
[220] [Κύκλωψ]: ἦκιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
[221] πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
[222] ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις;
[223] λησταί τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα;
[224] ὁρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
[225] στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
[226] τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
[227] πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
[228] [Σιληνός]: ὦμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
[229] [Κύκλωψ]: ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
[230] [Σιληνός]: ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἶων φέρειν.
[231] [Κύκλωψ]: οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
[232] [Σιληνός]: ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα·
[233] καὶ τόν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἦσθιον
[234] τοὺς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δῆσαντες δὲ σὲ
[235] κλωῶ τριπῇχει, κᾶτα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον
[235a] [Σιληνός:] [[Zeile Lost]]
[236] τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βίᾳ,
[237] μάλιστα τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
[238] κᾶπειτα συνδήσαντες ἐς θάδῳλια
[239] τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ
[240] πέτρους μοχλεύειν, ἢ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν.
[241] [Κύκλωψ]: ἄληθες; οὐκ οὐκ κοπίδας ὥς τάχιστ' ἰὼν

[242] θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
 [243] ἐπιθείς ἀνάψεις; ὥς σφαγέντες αὐτίκα
 [244] πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
 [245] θερμὴν ἔδοντος δαίτα τῷ κρεανόμῳ,
 [246] τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα.
 [247] ὥς ἔκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὀρεσκόου·
 [248] ἄλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ
 [249] ἐλάφῳν τε, χρόνιος δ' εἴμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
 [250] [Σιληνός]: τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ῥηθάνων, ὦ δέσποτα,
 [251] ῥηθάνον' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστή γε
 [252] ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκοντο ξένοι.
 [253] [Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
 [254] ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
 [255] σῶν ἄσπον ἀντρῶν ἤλθομεν νεῶς ἄπο.
 [256] τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
 [257] ἀπημπόλα τε κἀδίδου πιεῖν λαβῶν
 [258] ἐκὼν ἐκοῦσι, κούδεν ἦν τούτων βίβη.
 [259] ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὦν φησιν λέγει,
 [260] ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά.
 [261] [Σιληνός]: ἐγὼ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.
 [261b] [Ὀδυσσεύς]: εἰ ψεύδομαι.
 [262] [Σιληνός]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ,
 [263] μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
 [264] μὰ τὴν Καλυψὼ τάς τε Νηρέως κόρας,
 [265] τὰ θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
 [266] ἀπώμοσ', ὦ κάλλιστον ὦ Κυκλώπιον,
 [267] ὦ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
 [268] ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὔτοι κακοὶ
 [269] οἱ παῖδες ἀπόλινθ', οἷς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
 [270] [Χορός]: αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
 [271] περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
 [272] ἀπόλινθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
 [273] [Κύκλωψ]: ψεύδεσθ'. ἔγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
 [274] μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
 [275] θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι;
 [276] ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
 [277] [Ὀδυσσεύς]: Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
 [278] πέρσαντες ἄστρῳ πνεύμασιν θαλασσοῖς
 [279] σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.
 [280] [Κύκλωψ]: ἦ τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἄρπαγὰς
 [281] Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
 [282] [Ὀδυσσεύς]: οὔτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
 [283] [Κύκλωψ]: αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
 doch,
 [284] γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
 [285] [Ὀδυσσεύς]: θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
 [286] ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
 [287] ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως·
 [288] μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφιγμένους φίλους
 [289] κτανεῖν βορὰν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
 [290] οἱ τὸν σόν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας
 [291] ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.

[292] ἱερεύς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
 [293] Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου
 [294] δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα
 [295] Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἑλλάδος
 [296] δύσφρον' ὀνεΐδη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
 [297] ὦν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοῦς
 [298] οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνη, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
 [299] νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέφῃ,
 [300] ἰκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους
 [301] ξένιά τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
 [302] οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
 [303] ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πληῖσαι σέθεν.
 [304] ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχρήρωσ' Ἑλλάδα,
 [305] πολλῶν νεκρῶν πιῶσα δοριπετῇ φόνον,
 [306] ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν
 [307] πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
 [308] σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
 [309] ποῖ τρέψεταί τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ·
 [310] πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς
 [311] τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
 [312] κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.
 [313] [Σιληνός]: παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
 [314] μηδὲν λίπης τοῦδ', ἦν τε τὴν γλῶσσαν δάκης,
 [315] κομπὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.
 [316] [Κύκλωψ]: ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,
 [317] τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι.
 [318] ἄκρας δ' ἐναλίας ἄς καθίδρυται πατὴρ
 [319] χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυστήσω λόγῳ;
 [320] Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,
 [321] οὐδ' οἷδ' ὅ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
 [322] οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὥς δ' οὐ μοι μέλει,
 [323] ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
 [324] ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχων σκηνώματα,
 [325] ἢ μόσχον ὀπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος
 [326] δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
 [327] ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
 [328] κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
 [329] ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέῃ,
 [330] δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν
 [331] καὶ πῦρ ἀναίθων— χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
 [332] ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, κἄν θέλῃ κἄν μὴ θέλῃ,
 [333] τίκτουσα ποῖαν τάμὰ πιαίνει βοτά.
 [334] ἀγὼ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ,
 [335] καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων.
 [336] ὥς τοῦμπιεῖν γε κάμφαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν
 [337] Ζεὺς οὔτος ἀνθρώποισι τοῖσι σῶφροσιν,
 [338] λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἱ δὲ τοὺς νόμους
 [339] ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
 [340] κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
 [341] οὐ παύσομαι δρῶν εὔ— κατεσθίων τε σέ.
 [342] ξένιά τε λήψῃ τοιάδ', ὥς ἄμεμπτος ὦ,
 [343] πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', ὃς ζέσας

[344] σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
[345] ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὖλιον θεῷ
[346] ἴν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῆτέ με.
[347] [Ὀδυσσεύς]: αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
[348] θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
[349] γνῶμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
[350] ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεά,
[351] νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ ἱλίου
[352] πόνους ἀφῖγμαι κάπῃ κινδύνου βάθρα.
[353] σύ τ', ὦ φαεινῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
[354] Ζεῦ ξένι', ὄρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
[355] ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μῆδ' ὦν θεός.

Chor

Strophe

[356] [Χορός]: Εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ,
[357] ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὡς ἔτοιμά σοι
[358] ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἅπο
[359] χναύειν, βρύκειν,
[359a] κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
[360] δασυμάλλω ἐν αἰγίδι κλινομένῳ.

Mesode

[361] [Χορός]: Μὴ μοι μὴ προσδίδου·
[362] μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
[363] χαιρέτω μὲν αὖλις ἄδε,
[364] χαιρέτω δὲ θυμάτων
[365] ἀποβώμιος ἄν ἔχει θυσίαν
[366] Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
[367] κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ.

Antistrophe

[369] [Χορός]: Νηλῆς, ὦ τλαῖμον, ὅστις δωμάτων
[370] ἐφεστίους ξενικοὺς ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων,
[372] κόπτων βρύκων
[373] ἐφθὰ τε δαινύμενος, μυσαιοῖσι τ' ὁδοῦσιν
[374] ἀνθρώπων θερμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα,
[374a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

[374b] Μὴ μοι μὴ προσδίδου·

[374c] μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος σκάφος.

χαιρέτω
μὲν
αὖλις
ἄδε,

[374e]

[374f]

[374g]

Episode

[375] [Ὀδυσσεύς]: ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεῖν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω
[376] κοῦ πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
[377] [Χορός]: τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίνονται σέθεν
[378] φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
[379] [Ὀδυσσεύς]: δισσοῦς γ' ἀθρήσας κάπιβαστάσας χεροῖν,
[380] οἷ σαρκὸς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος.
[381] [Χορός]: πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
[382] [Ὀδυσσεύς]: ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,
[383] ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
[384] κορμοῦς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
[385] τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
[386] ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
[387] ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
[388] κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
[389] μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
[390] σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν
[391] πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
[392] καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
[393] ὀβελοῦς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
[394] ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ τᾶλλα, παλιούρου κλάδων,
[395] Αἰтнаῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
[396] ὡς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοοστυγεῖ
[397] Ἄιδου μαγείρῳ, φῶτε συμμάρψας δύο
[398] ἔσφαζ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν, ρυθμῷ θ' ἐνὶ
[399] τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκῆλατον,
[400] τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός,
[401] παίων πρὸς ὀξὺν στόνυχᾳ πετραίου λίθου,
[402] ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
[403] λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί
[404] τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη
[405] ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
[406] ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κάδιακόνουν·
[407] ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
[408] πτήξαντες εἶχον, αἶμα δ' οὐκ ἐνῆν χροῖ.
[409] ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
[410] ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξεῖς βαρύν,
[411] ἐσῆλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
[412] Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
[413] λέγων τάδ'· ὦ τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
[414] σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο
[415] θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
[416] ὃ δ' ἔκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
[417] ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας

[418] κάπηνεσ' ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων,
 [419] καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδωσ.
 [420] ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπησθόμην ἐγώ,
 [421] ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γινώσκων ὅτι
 [422] τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
 [423] καὶ δὴ πρὸς ῥῥας εἶπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχεῶν
 [424] ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ.
 [425] ἔδεϊ δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς
 [426] ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
 [427] σιγῇ. σὲ σῶσαι κἄμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
 [428] ἀλλ' εἶπατ' εἶτε χρήζετε· εἴτ' οὐ χρήζετε
 [429] φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
 [430] ναίειν μέλαθρα Δαναίδων νυμφῶν μέτα.
 [431] ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατήρ τάδ' ἦνεσεν.
 [432] ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
 [433] ὥσπερ πρὸς ἰξῶ τῇ κύλικι λελημμένος
 [434] πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ— νεανίας γὰρ εἶ—
 [435] σώθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
 [436] Διόνυσσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῇ.
 [437] [Χορός]: ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
 [438] Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
 [439] ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
 [440] χηρεύομεν. —τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατ' αὐτὸ φαγεῖν.
 [441] [Ὀδυσσεύς]: ἄκουε δὴ νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
 [442] θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγῇ.
 [443] [Χορός]: λέγ', ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἦδιον ψόφον
 [444] κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
 [445] [Ὀδυσσεύς]: ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
 [446] Κύκλωπας ἡσθεῖς τῶδε Βακχίου ποτῶ.
 [447] [Χορός]: ξυνῆκ'· ἔρημον ξυλλαβῶν δρυμοῖσιν νιν
 [448] σφάξαι μενοινᾷς, ἢ πετρῶν ὥσαι κάτω.
 [449] [Ὀδυσσεύς]: οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἢ 'πιθυμία.
 [450] [Χορός]: πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.
 [451] [Ὀδυσσεύς]: κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
 [452] ὡς οὐ Κύκλωπι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
 [453] μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
 [454] ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος
 [455] ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
 [456] ὃν φασγάνῳ 'γὼ τῶδ' ἀποξύνας ἄκρον,
 [457] ἐς πῦρ καθήσω· κἄθ', ὅταν κεκαυμένον
 [458] ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσσην βαλῶ
 [459] Κύκλωπος ὄψιν, ὄμμα τ' ἐκτῆξω πυρί.
 [460] ναυπηγίαν δ' ὥσει τις ἀρμόζων ἀνὴρ
 [461] διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
 [462] οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
 [463] Κύκλωπος ὄψει καὶ συναυανῶ κόρας.
 [464] [Χορός]: ἰοὺ ἰοὺ,
 [465] γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν.
 [466] [Ὀδυσσεύς]: κἄπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
 [467] νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
 [468] διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.
 [469] [Χορός]: ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ εἰ σπονδῆς θεοῦ

[470] κάγῳ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
[471] δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
[472] [Ὁδυσσεύς]: δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὗ ξυλληπτέον.
[473] [Χορός]: ὥς κἂν ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρος,
[474] εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
[475] ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκθύψομεν.
[476] [Ὁδυσσεύς]: σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
[477] χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
[478] πείθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
[479] τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
[480] καίτοι φύγοιμ' ἄν, κἂκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν·
[481] ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
[482] ἔνν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

Chor

Anapæste

[483] [Χορός]: ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
[484] ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
[485] Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας
[486] λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
[487] σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
[488] ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
[490] σκαιὸς ἀπωδὸς καὶ κλαυσόμενος
[491] χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάρων
[492] φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
[493] τὸν ἀπαίδευτον·
[494] πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

Strophe 1

[495] [Ἡμῆχ. Χορός]: μάκαρ ὅστις εὐιάζει
[496] βοτρύων φίλαισι πηγαῖς
[497] ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς,
[498] φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων
[499] ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
[500] χλιδανῆς ἔχων ἐταίρας
[501] μυρόχριστος λιπαρὸν βό
[502] στρυχον, αὐδᾶ δέ· Θύραν τίς οἴξει μοι;

Strophe 2

[503] [Κύκλωψ]: παπαῖ· πλέως μὲν οἴνου,
[504] γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβη,
[505] σκάφος ὀλκὰς ὥς γεμισθεῖς
[506] ποτὶ σέλημα γαστρὸς ἄκρας.
[507] ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων
[508] ἐπὶ κῶμον ἦρος ὥραις
[509] ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
[510] φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἄσκον ἔνδος μοι.

Strophe 3

[511] [Χορός]: καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς
[512] Καλὸς ἐκπερᾷ μελάθρων.
[513] —παπαπᾶ· φιλεῖ τις ἡμᾶς. —
[514] λύχνα δ' ἀμμένον δαΐα σὸν
[515] χροά χῶς τέρεινα νύμφα
[516] δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
[517] στεφάνων δ' οὐ μία χροιά
[518] περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει.

Episode

[519] [Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον· ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
[520] τούτου τρίβων εἶμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι.
[521] [Κύκλωψ]: ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
[522] [Ὀδυσσεύς]: μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.
[523] [Κύκλωψ]: ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἠδέως ἐγώ.
[524] [Ὀδυσσεύς]: τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
[525] [Κύκλωψ]: θεὸς δ' ἐν ἄσκῳ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;
[526] [Ὀδυσσεύς]: ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
[527] [Κύκλωψ]: οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
[528] [Ὀδυσσεύς]: τί δ', εἴ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
[529] [Κύκλωψ]: μισῶ τὸν ἄσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
[530] [Ὀδυσσεύς]: μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεύθুমαι, Κύκλωψ.
[531] [Κύκλωψ]: οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
[532] [Ὀδυσσεύς]: ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανῇ.
[533] [Κύκλωψ]: διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
[534] [Ὀδυσσεύς]: πυγμὰς ὁ κῶμος λοῖδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
[535] [Κύκλωψ]: μεθύω μέν, ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψαύσειέ μου.
[536] [Ὀδυσσεύς]: ὦ τᾶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
[537] [Κύκλωψ]: ἡλίθιος ὅστις μὴ πίων κῶμον φιλεῖ.
[538] [Ὀδυσσεύς]: ὅς δ' ἂν μεθυσθεῖς γ' ἐν δόμοις μείνη, σοφός.
[539] [Κύκλωψ]: τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
[540] [Σιληνός]: δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;
[541] [Κύκλωψ]: καὶ μὴν λαχνῶδές τ' οὔδας ἀνθηρᾶς χλόης . . .
[542] [Σιληνός]: καὶ πρὸς γε θάλλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
[543] κλιθητί νύν μοι πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονός.
[544] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ.
[545] τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθὲ μοι τίθης;
[546] [Σιληνός]: ὡς μὴ παριῶν τις καταβάλη.
[546b] [Κύκλωψ]: πίνειν μὲν οὖν
[547] κλέπτων σὺ βούλη· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
[548] σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπέ τοῦνομ' ὅ τι σε χρὴ καλεῖν.
[549] [Ὀδυσσεύς]: Οὔτιν· χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
[550] [Κύκλωψ]: πάντων σ' ἐταίρων ὕστερον θοινάσομαι.
[551] [Σιληνός]: καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
[552] [Κύκλωψ]: οὗτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
[553] [Σιληνός]: οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὗτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
[554] [Κύκλωψ]: κλαύση, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
[555] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ.
[556] [Κύκλωψ]: ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.

[557] [Σιληνός]: πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεπώμεθα.
[558] [Κύκλωψ]: ἀπολεῖς· δὸς οὕτως.
[558b] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἄν γέ σε
[559] στέφανον ἴδω λαβόντα γεύσωμαί τ' ἔτι . . .
[560] [Κύκλωψ]: ὦ οἶνοχόος ἄδικος.
[560b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὦ οἶνος γλυκύς.
[561] ἀπομυκτέον δέ σοί ἐστιν ὡς λήψῃ πιεῖν.
[562] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.
[563] [Σιληνός]: θεὸς νυν τὸν ἀγκῶν· εὐρύθμως, κᾶτ' ἔκπαιε,
[564] ὥσπερ μ' ὀρᾷς πίνοντα— χῶσπερ οὐκ ἐμέ.
[565] [Κύκλωψ]: ἄ ἄ, τί δράσεις;
[565b] [Σιληνός]: ἡδέως ἡμύστισα.
[566] [Κύκλωψ]: λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἶνοχόος τέ μοι γενοῦ.
[567] [Ὀδυσσεύς]: γινώσκεται γοῦν ἡ ἄμπελος τῇμῃ χερί.
[568] [Κύκλωψ]: φέρ' ἔγχεόν νυν.
[568b] [Ὀδυσσεύς]: ἐγγέω, σίγα μόνον.
[569] [Κύκλωψ]: χαλεπὸν τόδ' εἴπας, ὅστις ἂν πίνη πολύν.
[570] [Ὀδυσσεύς]: ἰδοῦ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.
[571] συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρή τῷ πώματι.
[572] [Κύκλωψ]: παπαῖ, σοφὸν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
[573] [Ὀδυσσεύς]: κἄν μὲν σπάσῃς γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
[574] τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖ,
[575] ἦν δ' ἐλλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.
[576] [Κύκλωψ]: ἰοῦ ἰοῦ,
[577] ὡς ἐξένευσα μόγις· ἄκρατος ἡ χάρις.
[578] ὁ δ' οὐρανὸς μοι συμμαμινόμενος δοκεῖ
[579] τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον
[580] λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας.
[581] —οὐκ ἂν φιλήσαιμ'. — αἱ Χάριτες πειρῶσί με. —
[582] ἄλῃς Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.
[583] κάλλιστα, νῆ τὰς Χάριτας. —ἦδομαι δέ πως
[584] τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.
[585] [Σιληνός]: ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;
[586] [Κύκλωψ]: ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.
[587] [Σιληνός]: ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
[588] [Κύκλωψ]: μέμφῃ τὸν ἔραστὴν κάντρυφᾶς πεπωκότι;
[589] [Σιληνός]: οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.
[590] [Ὀδυσσεύς]: ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῇ τέκνα,
[591] ἔνδον μὲν ἀνὴρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένους
[592] τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.
[593] δαλὸς δ' ἔσθωθεν αὐλίῳ ὠθεῖ καπνὸν
[594] παρευτρέπιστα· κούδεν ἄλλο πλὴν πυροῦν
[595] Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔση.
[596] [Χορός]: πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν.
[597] χώρει δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν
[598] ἀπάλαμνον· ὥς σοι τάνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῇ.
[599] [Ὀδυσσεύς]: Ἥφαιστ', ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ
[600] λαμπρὸν πυρῶσας ὅμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἄπαξ,
[601] σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευσ', ὕπνε,
[602] ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
[603] καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις
[604] αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσεά

[605] ὑπ' ἀνδρός, ὃ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει.
[606] ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεῶν,
[607] τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

Lyrik

[608] [Χορός]: λήπεται τὸν τράχηλον
[609] ἐντόνως ὁ καρκίνος
[610] τοῦ ξενοδοιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα
[611] φωσφόρους ὀλεῖ κόρας.
[612] ἤδη
[613] δαλὸς ἡνθρακωμένος
[615] κρύπτεται ἐς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον
[616] ἔρνος· ἀλλ' ἴτω Μάρων·
[616a] πρᾶσσέτω·
[617] μαινομένου 'ξελέτω βλέφαρον Κύ
Ky
[618] κλωπος, ὥς πῆη κακῶς.
[619] κάγῳ
[620] τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον πο
po
[621] θεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
[622] Κύκλω
Kykliō
[622a] πὸς λιπῶν ἐρημίαν·
ros
[623] ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;
[624] [Ὀδυσσεύς]: σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
[625] συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἔω,
[626] οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα,
[627] ὥς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
[628] ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.
[629] [Χορός]: σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
[630] [Ὀδυσσεύς]: ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν
[631] ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
[632] [Χορός]: οὐκοῦν σὺ τάξεις οὔστινας πρώτους χρεῶν
[633] καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
[634] Κύκλωπος, ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα;
[635] [Χορός Α]: ἡμεῖς μὲν ἐσμεν μακροτέρω πρὸ τῶν θυρῶν
[636] ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
[637] [Χορός Β]: ἡμεῖς δὲ χωλοὶ γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
[638] [Χορός Γ]: ταύτῃ πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
[639] ἐστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
[640] [Ὀδυσσεύς]: ἐστῶτες ἐσπάσθητε;
[640b] [Χορός Δ]: καὶ τά γ' ὄμματα
[641] μέστ' ἐστὶν ἡμῖν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
[642] [Ὀδυσσεύς]: ἄνδρες πονηροὶ κούδεν οἶδε σύμμαχοι.
[643] [Χορός]: ὅτιι τὸ νῶτον τὴν ράχιν τ' οἰκτίρομεν
[644] καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
[645] τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;
[646] ἀλλ' οἶδ' ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
[647] ὥς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
[648] στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
[649] [Ὀδυσσεύς]: πάλαι μὲν ἦδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,

[650] νῦν δ' οἷδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
[651] χρῆσθαι μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
[652] ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὥς εὐψυχίαν
[653] φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
[654] [Χορός]: δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύομεν.
[655] κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ.

Lyrik

[656] [Χορός]: ἰὼ ἰώ· γενναιότατ' ὦ
[657] θεῖτε σπεύδετ'. ἐκκαίετε τὰν ὄφρυν
[658] θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα
[659] τυφέτω, καίετω
[660] τὸν Αἴτνας μηλονόμον.
[661] τὸρνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεῖς
[662] δράση τι μάταιον.
[663] [Κύκλωψ]: ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.
[664] [Χορός]: καλὸς γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.
[665] [Κύκλωψ]: ὦμοι μάλ', ὥς ὑβρίσμεθ', ὥς ὀλώλαμεν.
[666] ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἕξω πέτρας
[667] χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
[668] σταθεῖς φάραγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
[669] [Χορός]: τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ;
[669b] [Κύκλωψ]: ἀπωλόμην.
[670] [Χορός]: αἰσχρὸς γε φαίνῃ.
[670b] [Κύκλωψ]: κὰπὶ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.
[671] [Χορός]: μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;
[672] [Κύκλωψ]: Οὐτίς μ' ἀπώλεσ'.
[672b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἠδίκηι.
[673] [Κύκλωψ]: Οὐτίς με τυφλοῖ βλέφαρον.
[673b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' εἴ τυφλός.
[674] [Κύκλωψ]: ὥς δὴ σύ—
[674b] [Χορός]: καὶ πῶς σ' οὔτις ἄν θείῃ τυφλόν;
[675] [Κύκλωψ]: σκώπτεις. ὁ δ' Οὐτίς ποῦ 'στιν;
[675b] [Χορός]: οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.
[676] [Κύκλωψ]: ὁ ξένος, ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν,
[677] ὁ μιάρως, ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.
[678] [Χορός]: δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρύς.
[679] [Κύκλωψ]: πρὸς θεῶν, πεφεύγασ' ἢ μένουσ' ἔσω δόμων;
[680] [Χορός]: οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
[681] λαβόντες ἐστήκασι.
[681b] [Κύκλωψ]: ποτέρας τῆς χερὸς;
[682] [Χορός]: ἐν δεξιᾷ σου.
[682b] [Κύκλωψ]: ποῦ;
[682c] [Χορός]: πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
[683] ἔχεις;
[683b] [Κύκλωψ]: κακὸν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον
[684] παίσας κατέαγα.
[684b] [Χορός]: καί σε διαφεύγουσί γε.
[685] [Κύκλωψ]: οὐ τῆδ'· ἐπεὶ τῆδ' εἶπας;
[685b] [Χορός]: οὔ· ταύτη λέγω.
[686] [Κύκλωψ]: πῇ γάρ;

[709] ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.